

Bela hiša pripravlja nove obrambne načrte

Predsednik Nixon s svojimi vojaškimi strokovnjaki se je odločil za dopolnitev obrambnih načrtov ZDA na strateškem področju.

WASHINGTON, D.C. — Združene države so odločene na tihem izvesti dopolnitev svojih strateških obrambnih načrtov. Razvile bodo večje in točnejše atomske bombne glave ter jih vključile v nove načrte. Smoter novih načrtov je dati ZDA večjo izbiro odgovorov na vsak možen atomski napad, oziroma grožnjo s takim napadom.

Sedanji načrti vsebujejo nekaj različnih odgovorov, pa je izbira premajhna, poleg tega pa vsebujejo vsi odgovori množično rabo atomskega orožja. Ameriški odgovor bi na ruski radarški mreži izgledal, kot vsesplošen atomski napad ne le na vojne cilje, ampak tudi na mesta, pa naj bi to bil ali ne.

Dopolnjeni načrti predvidevajo delni atomski odgovor z močnejšimi in točnejšimi bombami, ki bodo zmoglo uničiti "trde" vojaške cilje.

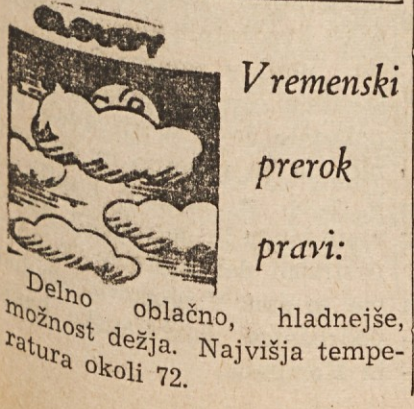
Sedanje Minuteman rakete so točne do četrte milje. To se pravi, da bomba ne sme pasti daleč kot četrta milje od cilja. Strokovnjaki pravijo, da jih je mogoče izpopolniti v taki meri, da bodo zgrešile cilj le za "nekaj sto čevljev". Ameriške atomske glave so sorazmerno majhne v primeri s sovjetskimi.

Z izjemo Titan raket so vse ameriške medcelinske rakete oborožene z manjšimi atomskimi bombami. Minuteman 3 ima v svoji glavi 3 bombe s po 16 kiloton, Posejdon rakete pa od 10 do 14 bomb s po okoli 40 kiloton udarne moči. Sovjetske SS-9 rakete imajo v svojih glavah po tri bombe z jačino 5 megatonov ali pa eno samo s 25 megatoni. Ameriški strokovnjaki sodijo, da bi lahko uničujočo silo sedanjih ameriških bomb početvorili ali celo popetorili. Politiki svare, da bi to utegnili sprožiti nov val tekmovanja v oboroževanju, nakar odgovarjajo prvi, da Rusi niso nikdar omejili svojega napora v izboljšanju svoje oborožitve, če so Amerikanci svoj napor namerno omejili.

Izmenjava novic med AP in kitajsko Hsinhua

PEKING, Kit. — Med Associated Press in Hsinhua, kitajsko poročevalsko službo, je bil sklenjen in podpisan dogovor o izmenjavi novic in fotografij. To je po 22 letih prvi sporazum med kako ameriško novičarsko službo in rdečo Kitajsko o izmenjavi novic.

Redni stiki s Kitajsko so bili prekinjeni decembra 1949, ko je zastopnik Associated Press zapustil celinsko Kitajsko po zmagi komunistov nad nacionalisti. Izmenjava novic velja tako za radio kot za pisana poročila preko pošte.

Vremenski prerok pravi:

Delno oblačno, hladnejše, možnost dežja. Najvišja temperatura okoli 72.

Novi grobovi

Josephine Pikel
V nedeljo je umrla 81 let stara Josephine Pikel, rojena Chapek v Trebnjem na Dolenjskem, od koder je prišla v ZDA l. 1920, žena Vincenca, mati pokojnega Viktorja, stara mati in prastara mati. Bila je članica ABZ št. 103. Pogreb bo jutri, v sredo, iz Mullally pogrebnega zavoda na E. 156 St.

Jack Tisovec
Včeraj je umrl 61 let stari Jack Tisovec s 1366 Marquette Avenue, mož Bože, roj. Vyrubal, oče Kruno Kolovrat, brat Lillian Chase, Freda, pok. Alberta in Donalda. Pokojnik je bil zaposlen 39 let pri Chase Brass & Copper Co. ter je bil veteran druge svetovne vojne in član HBZ št. 663. Pogreb bo iz Zeletovega pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Avenue v sredo ob 10. Na mrtvaškem odru bo samo nocoj od 6. do 9.

Joseph Ferkul
V njegovem stanovanju so našli mrtvega zadnje sredo 60 let starega Josepha A. Ferkula, dolgoletnega prebivalca San Franciscu, rojenega v Clevelandu, samskega, ki je bil 22 let v U.S. Army. Pokojni je zapustil brata Johna A. Ferkula v Euclidu, Ohio. Privatni pogreb bo v San Franciscu.

Fay Park
V Whitecliff Manor negovališču je umrla včeraj 68 let stara Fay Park z 8205 Euclid Avenue, vdova po l. 1969 umrlem možu Harveyju, rojena Dolnicar v Clevelandu, mati Mrs. Oliva Kahkonen, Donalda Shock in Shirley Zelle, stara mati, sestra Mary Zaletel, Rose Babnick, Tillie Whimple in pok. Josepha Turk. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. v sredo ob 9., v cerkev Marije Pomočnice ob 9.30, nato na All Souls pokopališče.

Mary Mihelcic
Včeraj je umrla v Evergreen negovališču 96 let stara Mary Mihelcic s 25981 Highland Rd., roj. Vidmar v Begunjah pri Cerknici, od koder je prišla v ZDA l. 1915, vdova po Mattheu, mati Nettie Hren (Kalif.), pok. Anthonyja Mihelica, Louise Kochman (Canton, O.), pok. Mary Rackar, Josephine Vale (Tex.) in Matthewa Mihelica, 9-krat stara mati, 22-krat pr-

Na Kitajskem našli 2100 let stari nedotaknjen grob

PEKING, Kit. — Kitajci so razkrili, da so našli nedotaknjen grob iz Han dinastije, ki naj bi bil star preko 2100 let. Grob so našli v bližini južnega mesta Changsha. Slike krste in druge podrobnosti so bile objavljene v Ljudskem dnevniku, glavnem glasilu Kitajske Komunistične partije.

V grobu naj bi bila žena nekega manj pomembnega plemeničarja, upravnika področja okoli Changasha, toda najdba sama je ena najboljšo ohranjenih in je izredno arheološko dragocena, ker je večina stvari v grobu odlično ohranjena. Truplo je ohranjeno tako dobro, da je mogoče spoznati njegove poteze, ki izgledata kar žive. Polnoma je ohranjena obleka in nešteto drugih malih stvari, ki so bile spravljene v grobu.

To je doslej edini znani kitajski grob iz davne preteklosti, v katerem je truplo tako dobro ohranjeno. List ni nič povedal, kdaj in kako so grob odkrili, je pa podrobno opisal najdbe v njem in grobnico samo.

Kitajcev 697 milijonov

PEKING, Kit. — Nekateri zahodni viri so po računih navajali, da ima Kitajska 800 milijonov prebivalcev ali celo več. Tu objavljeni Mali atlas, ki je prišel te dni v javnost, navaja uradno število prebivalstva L. R. Kitajske leta 1970 s 697.260.000.

Kurt Waldheim gre v Kino

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Glavni tajnik ZN Kurt Waldheim je bilo povabljen v L. R. Kitajsko, kamor pojde 11. avgusta. Tam bo ostal skupno 5 dni.

stara mati, 3-krat praprastara mati, sestra Johna, Josepha, Franka Vidmar in Frances Oblak (vsi v Slov.). Bila je članica ADZ št. 23, SZZ št. 41 in Oltarnega društva pri Mariji Vnebovzeti. Pogreb bo v petek ob 8.15 iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd., v cerkev Marije Vnebovzete ob 9., nato na pokopališče sv. Pavla. Truplo pokojne bo na mrtvaškem odru jutri, v sredo, od 7. do 9. zvečer.

Tok dolarjev se je obrnil nazaj proti Ameriki

Tudi milijoni ameriških turistov so pustili vsako leto v Evropi stotine milijonov dolarjev; enako stotisoč članov ameriških oboroženih sil in njih družine. Nižji življenjski standard evropskih delavcev delkov v Ameriko in dotok novih milijard dolarjev. Tako se je nabralo do konca marca tega leta v Evropi čez 80 milijard (bilijonov) dolarjev.

Dokler je bil dolar enakovreden zlatu, je bil povsod zaželen, ko ga je pa Amerika nehala zamenjavati za zlato, je postal nepriljubljen, ker nihče ne ve, koliko je pravzaprav vreden. Samo mednarodna potreba po neki valutni podlagi za obračunavanje med raznimi državami ga drži pokonci.

Med načini, kako se iznebiti dolarjev, so si tuja podjetja izbrala tudi naložbe v Ameriki. Tok dolarjev, ki je teklen 25 let čez Atlantik v eno smer, se je obrnil nazaj. Ne

Cene hrane višje, brezposelnost ista

Cene hrane in deželnih pridelkov za 2,2%, brezposelnost pa je ostala na 5,5%.
WASHINGTON, D.C. — Cene deželnih pridelkov in hrane na debelo so pretekli mesec porastle za 2,2%, oziroma za 1,8%, če upoštevamo letno njihovo nihanje. To je eden izredno velikih skokov, ki je pognal kvizku tudi splošni indeks cen. Ta je porastel za 0,8%, oziroma 0,7%, ob upoštevanju rednega letnega nihanja cen.

Cene industrijskega blaga na debelo so med tem porastle le za 0,2%, najmanj od lanskega novembra, kot poroča delavsko tajništvo. Splošni indeks cen na debelo v juliju je znašal 119,7, upoštevajoč 100 l. 1967. Velik porast cen deželnih pridelkov in hrane kaže, dabo treba računati z novim povišanjem splošnega indeksa cen na debelo, četudi strokovnjaki poljedelskega tajništva trdijo, da so cene deželnih pridelkov in živine že prešle svoj vrh in naj bi bile od srede julija padle za nekaj nad 2%.

Brezposelnost se je v juliju držala na isti ravni, kot je bila v juniju 5,5%. Skupno je bilo v juliju zaposlenih v ZDA 83,4 milijone oseb, pred enim letom pa le 81,7 milijonov. Kljub temu je bilo 5,2 milijona brezposelnih. Brezposelnih pri nebilih je bilo 9,9, med najstnikni pa 14,8%. Od vseh moških je bilo brez posla 3,9%, od žensk pa 5,7%.

Predsednik Nixon povabil Fischerja v Belo hišo

NEW YORK, N.Y. — Predsednik ZDA R. M. Nixon je povabil svetovnega šahovskega mojstra Bobbyja Fischerja na obisk v Belo hišo po končanju sedanjih borbe za svetovno prvenstvo.

Richard Burton se malo potolkel pri igranju Tita

SARAJEVO, Jug. — Znani filmski igralec Richard Burton, ki igra pri snemanju večjega filma iz druge svetovne vojne o partizanih v Jugoslaviji vlogi Tita, je pri snemanju padel v vodo in se malo potolkel.

RDEČI V JUŽNEM VIETNAMU SE VZTRAJNO VOJSKUJEJO

Ko se okoli Quang Tri mesta nadaljujejo zagrizeni boji med vladnimi silami in rdečimi, poskušajo rdeči iz Kambodže prodrati v Mekongovo delto, kjer doslej ni bilo večjih spopadov.

SAIGON, J. Viet. — Južno-vietnamski marini se trdovratno in vztrajno borijo, da bi vzeli rdečim osrednji del mesta Quang Tri, ki je dejansko že ena sama razvalina. Rdeči se prav tako vztrajno branijo v svojih zakloniščih in bunkerjih, ki so jih zgradili v času treh mesecev, ki je bilo mesto v njihovi oblasti. Marinom prizadeva posebno težke izgube težko severnovietnamsko topništvo, ki ga vladnim silam ni uspelo še uničiti. Prevladuje mnenje, da mesta Quang Tri ne bo mogoče zasedeti in obdržati, dokler ne bo rdeči težko topništvo uničeno.

Ker so izgube v bojih za Quang Tri izredno hude, so ameriški vojaški svetovalci predložili, naj bi vladne čete mesto obklopile, pa nato počakale, da bi se rdeči branilci sami predali, ko bi jim zmanjkalo oskrbe. Zdi se, da južnovietnamskemu vojaškemu vodstvu to ni všeč, ker hoče pokazati svojo bojno sposobnost napram rdečim. Tako se boji v mestu nadaljujejo od hiše do hiše.

Da bi razbremenili svoje sile na področju Quang Trija, so rdeči napadli v smeri proti mestu Hue in zasedli v nedeljo 5 vasi. Po tridih bojih so vladne čete rdeče iz teh vasi zopet pregnale. Izgube so bile na obeh straneh precejšnje, posebno velike pa so bile med civilisti. Rdeči so napadli tudi v pokrajini Quang Ngai, 65 milj južno od Da Nanga. Branilci so v zgodnjih jutranjih urah v nedeljo s podporo letalstva rdeče pregnali. V bojih naj bi imeli rdeči 86 mrtvih, vladna stran pa 4.

Največji spopadi so se vršili v Kambodži, kjer naj bi dve severnovietnamski diviziji hoteli zasesti del ceste št. 1, ki veže Saigon in Phnom Penh. Ta cesta jim je potrebna, če hočejo varno spraviti svoje sile v Mekongovo delto, kjer so se doslej proti vladnim silam borile le krajevne rdeče oborožene sku-

milijard pa v zemljiščih; ostalo so soudeležbe pri domačem kapitalu, delnice in bon-di. Odkar je bila zgrajena prva nemška jeklarna v Južni Karolini, ji je sledilo v Južno Karolino 17 drugih nemških industrijskih obratov. Mesto Spartanburg je postalo prava nemška kolonija pod vodstvom podružnice nemške tovarne za barve Hoechst in švicarske tovarne tekstilnih strojev. V mestu so odprli celo švicarski konzulat.

Največji inozemski investor s skoro 5 milijardami dolarjev je Velika Britanija, na drugem mestu je sosednja Kanada, na tretjem Holandija. Sledijo Švica, Japonska, Zapadna Nemčija in Italija. Skupno število ameriških obratov, ki so v celoti ali po večini v lasti tujcev, se ceni na preko 700. Od podjetij, ki so tu že več kot 10 let, naj omenimo Nestle Chocolate in Shell Oil Co., večina je pa tu manj kot 10 let.

Iz Clevelanda in okolice

Romanje v Lemont—
Avtobusi, ki bodo vozili romarice v soboto, 12. avgusta, na Ameriške Brezje v Lemont, se bodo ustavili: ob 5.30 zjutraj na E. 222 St. in Miller Avenue pri Sunoco Gas Station, ob 5.30 pred cerkvijo Marije Vnebovzete na Holmes Avenue, ob 5.15 pred cerkvijo sv. Lovrenca na E. 80 St., ob 5.45 na St. Clair Avenue in E. 62 St. Okoli 6. ure se odpeljejo s St. Clair Avenue in E. 62 St. proti Lemontu. Vrnejo se v ponedeljek, 14. avgusta. Romarice naj ne pozabijo pripeti na kovčke imena.

Prijeten obisk—
Včeraj sta se oglasila v uradu AD. g. John Susnik in njegov svak g. Ludvik Mocilnikar, ki je prišel za nekaj tednov na obisk v ZDA. Prebiva pri g. Johnu Susniku in njegovi ženi, svoji sestri. Kdor bi ga želel videti, naj kliče tel. 481-2535. Prijaznemu rojaku hvala za obisk in obilo prijetnosti in razvedrila v naši deželi!

V bolnišnici—
Znana rojakinja ga. Jožefina Kovač, 1017 E. 62 St., je morala v bolnišnico na operacijo. Nahaja se v Mt. Sinai bolnišnici na 1800 E. 105 St., soba št. 611. Želimo ji, da bi se skoro vrnila domov in naglo okrevala! Obiski so dovoljeni.

Misijonar med nami—
Rev. C. Wolgang, ki vodi med nami v ZDA misijonsko akcijo, je prišel včeraj v Cleveland in se zadržuje pri Mariji Vnebovzeti, kjer ga tisti, ki žele, lanko dobe.

Zadušnica—
V petek ob 8. zjutraj bo v cerkvi Marije Vnebovzete v Ge-nevi, Ohio, sv. maša za pok. Mary Stroj in ob 23. obletnici njene smrti.

Nagrade so dobili—
Na pikniku Društva Najsv. Imena fare sv. Vida preteklo nedeljo so dobili nagrade: televizijski sprejemnik Nancy Kaucic, 1043 E. 68 St.; "Cheer" Case Jožefa Manfreda, 1125 E. 72 St.; AM-FM radio Josephine Cimperman, 1115 Norwood Rd.; toaster Mary Sustarsic, 1194 E. 71 St.

Seja—
Klub slovenskih upokoencev za Holmes Avenue okrože ima jutri, v sredo, ob enih popoldnevažno sejo, na kateri bodo razpravljali o pikniku, ki bo kasneje ta mesec.

Na ogledu po ZDA—
Včeraj je g. Tony Petkovsek, ki vodi znani "Polka program" na radiu in Kollandrove izlete v Slovenijo in drugam, privedel v urad AD mladega S. Lenardiča, študenta prava iz Ljubljane, ki je prišel v ZDA, da si ogleda razmere in se seznani posebej s slovenskim življenjem v ZDA. Hvala za obisk in veliko uspeha in zabave pri ogledovanju ZDA!

dolarjev za Radio Free Europe in Radio Liberty za tekoče finančno leto, ki se konča 30. junija 1973. Predlog je šel v podpis predsedniku Nixonu. Sen. Fulbright se je spomlad močno gnil, da bi odobrilev sredstev preprečil, ker vidi v obeh radio postajah samo "ostanek mrzle vojne". BELFAST, S. Ir. — Eksplozije in streljanje v Severni Irski se nadaljujejo. Včeraj je padla 500. žrtev, od kar so se ti izgrdili in spopadi pred 3 leti začeli.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Avenue — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$20.00 na leto; \$10.00 za pol leta; \$6.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$6.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$20.00 per year; \$10.00 for 6 months; \$6.00 for 3 months

Friday edition \$6.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 151 Tuesday, Aug. 8, 1972

Enajstorica

Splošno je znana med slovenskimi ljudmi v emigraciji, v zamejstvu pa tudi v domovini Poslanica, ki jo je izdal konec letošnjega maja Narodni odbor za Slovenijo. Poznajo njeno besedilo in vsebino tudi bralci našega lista, saj je bil ta dokument v celoti objavljen tudi v AD. Razmere v domovini, mednarodna politična situacija ter nagli preokreti v razvoju svetovnih dogodkov so velevali političnemu predstavništvu svobodnih Slovencev — Narodnemu odboru (NO) —, da v usodnem trenutku narodne zgodovine javno izpove svoje stališče glede najvažnejših vprašanj narodove sedanjosti in bodočnosti.

Kdor je Poslanico pazljivo prebral, mora priznati, da sta njene sestavljali in podpisnike vodili ljubezen do naroda in skrb za njegov obstoj in bodočnost, kajti — tako pravijo dobesedno na enem mestu — "predmet naše skupne ljubezni — Slovenija — je v nevarnosti". Potem pa nadaljuje: "Ne država oblika, niti družbena ureditev nista važnejši od naroda samega... Kadar gre za ohranitev naroda, tedaj naj vse drugo stopi v ozadje." (Podčrtali mi.) V tem stavku leži teža celotnega dokumenta, ki jo razloži naslednji stavek: "Žrtvovati je treba osebnostne in skupinske interese, če zahteva to narodov obstoj."

Težko bi bila kdaj v preteklosti izdana politična izjava z tako vsebino, ki bi se bili z njo strinjali vsi brez izjeme, v vseh točkah. Celotni NO sami si pri sedanjih poslancih v marsikateri točki niso bili edini. Treba je bilo iskati in najti kompromis in se na njem sporazumeti. Kako bi torej mogli pričakovati, da bodo z njo zadovoljni tudi taki, ki so po svojem političnem konceptu nekaterih osnovnih problemov slovenskega naroda v opoziciji do NO? Nihče jim ne osporava pravice, da svoje stališče ob tako pomembni listini javno povedo. To je osnova demokratičnega procesa.

"Sij slovenske svobode" v Buenos Airesu je iz vrst opozicije objavil nekaj komentarjev k Poslanici NO, v katerih osporava nekatera stališča NO in se izreka proti Poslanici. V svoji izdaji z dne 15. julija t.l. je list prinesel v rubriki "Kronika" nepodpisan članek, kjer njega avtor zafkljivo in cinčno smeši celotno listino NO in se takoj v začetku samodopadljivo sprašuje: "Kako je mogoče, da v imenu slovenskega naroda 11 ljudi razglašajo, kar se jim ljubi?" Nato nekoliko pozneje izlije svoj pikri žolč v drugo vprašanje: "Ali morejo in smejo tako naivni ljudje voditi politično emigracijo?" Drugi del članka je sama persiflaža.

V listu, ki velja za resno publikacijo — ali je vsaj do slej veljal —, je bilo s tem sproženo vprašanje pristojnosti in avtoritete Narodnega odbora za Slovenijo, da sestavlja in objavlja v imenu Slovencev javne objave in poslanice. Ta zadeva je nekaj časa kličila po razjasnitvi, ki naj prepriča nekaterim ljudem in skupinam med politično emigracijo, da bi v kalnem ribarilu, zanašali zmedo med emigracijo, pa tudi med narod v domovini, in s tem — trkajoč se na svoje prsi kot edini legitimni borci zoper komunizem — slabili skupno prizadevanje za osvoboditev in sam obstoj naroda. Da se položaj in poklicanost NO za vodstvo naroda iz svobodnega sveta (ker je v Sloveniji radi diktature nemogoče) postavi v pravo luč in na pravo mesto, bo o tem še treba pisati. Za sedaj odgovarjamo na zgoraj postavljeni dve vprašanji s proti-vprašanjem: Katera oseba ali katera skupina med svobodnimi Slovenci v svetu je poklicana in upravičena v njihovem imenu javno spregovariti o perečih problemih naroda v usodnem obdobju, če se ta upravičenost odreja Narodnemu odboru?

Naj se pisec članka, ki deli lekcije članom NO, kaj je našemu političnemu vodstvu v svobodnem svetu dolžnost storiti, lepo pomiri in vzame v roko AD z dne 16., 19. in morda še 29. junija t.l., usede in skrbno prebere, kar je tam pisano. Je sicer akcija slovenskega političnega vodstva za rušenje totalitarizma, seznanjevanje sveta s položajem in zahtevami slovenskega naroda, za iskanje in utrjevanje zvez s svobodnim svetom in za krepitev odporne moči naroda (vse, kakor poučuje člankar!) zelo zgosteno opisana, vendar bo videl, da je s svojimi nasveti prišel prepozno. Toda tam je popisan le en del, strogo politični del, akcij zoper diktaturo partije od strani članov "enajstorice", ki so sedanjo Poslanico podpisali. Kje pa je prispevek naših vodilnih kulturnih delavcev, deloma članov NO, k boju za rušenje komunizma v domovini na polju duhovnega potenciala? In še na drugih področjih dela za uveljavljanje naših svobodoljubnih ljudi v širnem svetu?

Tem ljudem, bodisi članom "enajstorice", bodisi njihovim sočlancem, podkati namen kolaboracije s komunizmom z iztrganimi citati iz besedila Poslanice je absurdum.

Mislimo, da je listino, kot je Poslanica NO, iz katere veje skrb za usodo naroda, tudi od strani najhujšega na-

sprotnika zoper "enajstorico" in njeno politiko, umestno in potrebno obravnavati mirno in resno, sine ira et studio, kot svetuje slavni latinski rek. Vsako drugačno obravnavanje življenjskih problemov sedaj politično podjarmljenega naroda je škodljivo in zasluži obsodbo.

L. P.

BESEDA IZ NARODA

Vabilo na misijonski piknik

CLEVELAND, O. — Pred nami je 13. avgust, dan naše misijonske zavesti. Res, da je vsako nedeljo piknik v različne nameste, a to nas ne sme motiti. Ta dan ni samo za one, ki mislijo na misijone, to bi moral biti dan, ko bi vsak hotel pomagati. Kako lahka bo zadnja ura, ko bo z nami zavest: vse, kar sem mogel, sem storil za svojega bližnjega. Ko so bile razne nabirke sem se odzval, ko je bila prošnja za pomoč bednim, se nisem umaknil, pomagal sem.

Tako lep program je za to nedeljo pripravljen. Ob dvanajstih bo začetek s sv. mašo pri kapelici na Slovenski pristavi, katero bo daroval misijonar Charles Wolbach za naše misijonarje, kateri so raztreseni po vsem svetu. Kuharice bodo pripravile malo zajtrka, pa tudi klobase, hrenovke in hamburgerje. Potem pa greste v senco na razgovor z znanci ali v vodo v plavalni bazen.

Za krajši čas bo zaigral orkester Mladi harmonikarji. Ob petih bodo litanije pri kapelici, nato pa bo dražba telčka, dar g. in ge. Pristotnik iz Geneve. Ob sedmi uri se bodo oddala še ostala darila, za katere bo še prilika.

Gospodinje, Vas pa lepo prosimo za pecivo. Vse, karkoli boste prinesle, bo z veseljem sprejeto, to je veliko darilo, katerega ni nikdar dovolj.

Vidite, da bo lep popoldan. Pridite! Vsak kameček pomaga pri graditvi palače, tako tudi tu, vsaka Vaša pomoč bo dala korajžo našim misijonarjem na terenu.

Lavriševa

Obletnica posvetitve Slovenske kapele

WASHINGTON, D.C. — V nekaj dneh, 15. avgusta, bo prva obletnica, ko se je zbralo v Washingtonu tri tisoč slovenskih rojakov in izpričalo svoje zaupanje brežjanski Mariji ter istočasno poudarilo svojo pripadnost slovenstvu. V duhu pa je še vsaj toliko naših rojakov bilo prisotnih, saj so se mnogi, ki jim razmere niso dovolile, da bi sami prišli v Washington, spomnili tega za ameriške Slovence važnega dogodka na razne načine. Celotno iz daljnega ameriškega zahoda so se naše žene spomnile brežjanske Marije v Slovenski kapele in vsaj ena izmed njih je oskrbela, da je dobila Marija cvetje na oltar. Močno je bilo tudi povpraševanje po spominski knjigi "Slovenian Chapel Dedication" in večina onih, ki so jo naročili in izrazili željo, v kakšen namen naj bo uporabljeno plačilo za knjigo, so želeli, da naj se uporabi za Slovenik. Tako se bo zgodilo.

Ker bo obletnica posvetitve torej, dan, ki je za mnoge manj primeren, kot je bil dan posvetitve same, ko je bila nedelja, bo slovesna obletna sv. maša v Slovenski kapele na nedeljo, da bo lažje tistim, ki bi se želeli te sv. maše udeležiti. Kdor torej more, je iskreno vabljen, da pride v nedeljo, 13. avgusta, ob 11h dopoldne k slovenski sv. maši v Slovensko kapelo. Sv. mašo bodo sodarovali č. gg. dr. Franc Blatnik, dr. John Prahl in dr. Stanko Ceglar. Prav je morda, da se spomnimo, da so prav ti

slovenski duhovniki sodarovali sv. mašo v Narodnem svetišču v Washingtonu, ko smo jeseni leta 1968 resno začeli z nabiranjem denarja in drugimi pripravami, da se zgradi v Narodnem svetišču v Washingtonu Slovenska kapela.

Z izjemo počitniških mesecev g. Blatnik redno prihaja vsako prvo nedeljo v mesecu in opravi slovensko sv. daritev v brežjanski kapele ob enajstih dopoldne. Kdorkoli se na ta dan mudi v Washingtonu, je vabljen, da pride k slovenski maši; prav posebej pa še, da se udeleži obletne maše v nedeljo, 13. avgusta.

M. M.

Še smo v tistih in takšnih dnevih...

NEW YORK, N.Y. — Da, v tistih in takšnih dnevih, ko sonce pripeka in mokrota ozračje napaja, pa čeprav ni pravih oblakov na nebesnem stropu. Ta bi moral biti modre barve, pa ni. Sivkast je. Preveč je v tem ozračju soparičnih hlapov.

Že kar nekam en mesec dni je takšno vremensko stanje. In ni čuda, če se v takem vzdušju vse poti in si čelo briše. Včasih celo oči, da bi se skaljenost pogleda pregnalo...

In pred štirimi tedni je bilo vprav zanimivo slediti vročnemu stanju na njujorški borzi, medtem ko se je ameriški dolar na evropskih borzah mrzlično tresel. Nemška marka mu je dala injekcijo proti tem tresljajem. Možak je kmalu prišel k sebi. Na domačih tleh se je tudi kmalu nekako pobral. Uradni viri pravijo, da so gospodarski pasji dnevi pri kraju, vsaj za enkrat! Pravijo, da kar za eno leto.

Sicer pa smo še kar naprej v pasjih dnevih...

Tudi ameriški demokrati jih občutijo. Seveda tega nikakor ne bodo odkrito priznali, pa čeprav je očito in kar na dlani. Miami pač leži v vroči Floridi.

Umetno ohlajena konvenčna dvorana nikakor ne prežene vročinega stanja, ki ga vnesejo v organizem klice zakrivane revolucionarnosti, katere si išče mesto pravega napada. Morda bo novembrski dan vse to ohladil in za nekaj časa dal priliko za globlje premišljevanje. Mlada kri je zmeraj vroča. Vsaj takšna je stara modrost.

V naši domači politični areni se bodo morda pasji dnevi vlekli vprav do poznega večera tistega novembrskega dne, ki ima priti in...

Naša srenja njujorških Slovencev ima tudi svoje pasje dneve. Vsako leto pridejo. V njih malo ovenemo, a h kraju nas še ne spravijo. Smo kot sončna roža, ki pod pritiskom pasje vročine glavo skloni in ponižno čaka vsaj jutranje rose, da jo malce dvigne in se nasmeji: Še sem tu!

In tako je naš župnik, oče Richard Rogan lahko v oznanilo za nedeljo, 30. julija, zapisal: — Gosta imamo. Na obisk k svojim znanecem je prišel p. Jože Zidanšek, ki je bil letos posvečen za mašnika v mariborski škofiji. V tem poletnem času je že tretjič, da duhovnik iz Slovenije mašuje pri nas...

Vendar p. Jože Zidanšek, letošnji mariborski novomašnik, je preteklo nedeljo že drugič maševal v naši njujorški slovenski cerkvi. Prvič, en teden po prej, dva dni po prihodu k znanemu družini Nikolic, ki žive na

Staten Islandu. Tista njegova prva nedelja v New Yorku je bila zares pasje vroča. V cerkvi na Osmi nas je bilo komaj za apostolsko število. In pred nami ter med nami je pater Jože daroval prvič daritev sv. maše med zdomskimi Slovenci, ki se drže slovenske materine besede. In s to besedo je bila daritev izvršena. On jo je z njo vodil, mi smo mu z njo sledili in mu odgovarjali.

Zdomstvo in domovina se spajata. Meja ni, kadar duh besede veže v nas te dve skrajnosti!

O, zadnjo nedeljo pa nas je bilo kar nekaj več. Da, prav lepo število za te pasje dneve.

In maša je bila čudovito lepa, čudovito intimna.

Morda je to še bolj občutil novomašnik iz starega kraja, ko je delil sv. obhajilo in na koncu maše že drugič podelil novomašniški blagoslov. Celo g. Kamin iz Clevelanda je po maši dejal: Lepo je bilo!

On pa je prišel med nas, da je bil pri krstu tretjega otroka njegovega sina Ivana in snahe Barbe. Ta tretji otrok je deklica, ki je bila pri nedeljskem krstu, po tej lepi maši, zaznamovana z imenom: Viktorija.

In za našo njujorško srenjo nova victoria — zmaga življenja!

Tudi v pasjih dnevih se lepo življenje rodi, ki smrt preganja. Iz druge strani slovenskega njujorškega naselja se je slišalo, da se je Vincu in Anici Rode spet rodil sin, ki so ga krstili David Anthony.

Ob tem slišanju pa sem pomislil: Zakaj nismo vsi zdomski Slovenci v eni sami trdni narodni skupnosti okoli domače cerkvice? Zakaj? Zakaj ne!

Po mojem čutenju in po moji misli bi lahko bili! Za domači log se ne brigamo kaj prida več. Raje se gremo uveljavljati na tuje prejre, pa čeprav se na njih porazgubimo v malopomembnosti. Našo pomembnost v tem okolju merimo samo, koliko zemljiških kosov smo kupili in s tem denar dobro naložili, koliko hiš smo si pridobili, ki nam dobro nosijo. Vendar dolarji so enaki v vsakih rokah.

Narod in njegovi ljudje morajo imeti poleg tega še nekaj drugega, da se v tujem svetu uveljavijo tako, da se predstavijo svetu kot neka posebna človeška, narodna enota s posebno svojskostjo.

In tu zelo malo delamo, da bi se predstavili in uveljavili. Celotno pravimo, da bomo to dosegli, ko bodo naše narodne fare propadle, ko slovensko ne bomo več govorili, ko bomo s ponosom znali reči: I am a Slovenian! I like kranjska klobasa and potica!

In te stvari prodajamo vso vso, koder se hočemo predstaviti in smo zadovoljni, ko nam drugi poreko: Hm, it taste good!

Smo pač v tistih pasjih dnevih časa in mišljenja, ko se veselimo nad tem, da se zna naš duh pokazati v okusnih in koristnih stvarih.

Pa še to delamo vsak na svoje za svoje. To se dokazuje z zmanjšanjem naših skupnosti po svetu. Redčijo se po številu in po vidiku.

Farni piknik sv. Cirila v New Yorku bo spet malo spričevalo, koliko nam je, da bi naša skupnost obstala. Župnik nas je v nedeljo spet opomnil za prijavo. Piknik bo tretjo soboto v tem mesecu. 19. avgusta se bomo zbrali in mariborski novomašnik p. Jože Zidanšek bo verjetno med nami.

Pokličite farovž OR 4-3442 ali pa Skrabetove VA 1-5271 in se prijavite!

Sosedje iz Bridgeporta, pogledajte na avtomobilsko karto, kje je MOHANSIC STATE PARK, N.Y., in na ta dan nas boste našli v tem parku.

Na svidenje!

Tone Osovnik

Prelat B. Tensundern umrl

CLEVELAND, O. — Iz Recklinghausna v Nemčiji je prišlo sporočilo, da je 21. julija t. l. nenadoma umrl prelat Božidar Tensundern, velik prijatelj Slovencev, zlasti pa še slovenskih izseljencev na Nemškem. Njegov pogreb je bil v sredo in se ga je udeležilo veliko slovenskih izseljencev, med njimi tudi skoraj vsi slovenski izseljenski duhovniki, in pa zastopstvo iz Slovenije.

Rajni gospod Tensundern je bil po krvi Nemec, ki se je pa že kot mlad duhovnik perfektno naučil slovenščine, tako da v njej ni samo dobro pridigal, marveč tudi lepo pisal. Rodil se je 23. februarja 1890 v Gronau blizu nizozemske meje. V mašnika je bil posvečen 23. februarja 1912 v Muenstru. Po novi maši je bil štiri mesece v Vipavi na Slovenskem pri dekanu Lavriču, da se je naučil slovenščine. Ko se je vrnil domov, je bil tri tedne grajski kaplan v Sendenu; leta 1913 pa je postal kaplan in vikar v Gladbeck-St. Lamberti. Od tega časa pa vse do smrti je veljal za dušnega pastirja Slovencev v Nemčiji.

Tensundern je že kot mlad bogoslovec v Muenstru zvedel, da dela v Vestfaliji okrog 40.000 slovenskih delavcev-rudarjev. Svoješko škofa je prosil, da bi se smel zavzeti za te zapuščene ljudi. Kot gladbeški kaplan se je potem popolnoma posvetil slovenskim izseljencem. Za njihove otroke je ustanovil celo slovensko šolo, v kateri je sam poučeval. Pri tem pa je, če je le mogel, skočil večkrat v Slovenijo, tako da je bil vedno v stikih s škofoma v Ljubljani in Mariboru. Da se mu vsaj nekoliko oddolžita, sta ga ta dva imenovala za častnega konzistorijalnega svetnika svojih škofij (Ljubljana, 1928; Maribor, 1934).

Tensundernovo delo za Slovence je začelo nasilno prekinil le Hitler, ko mu je l. 1938 po Gestapu prepovedal vse delo med Slovenci. Pa še v tem času Tensundern teh ni zapustil. Kljub prepovedi je tudi v tem času storil za naše ljudi na Nemškem vse, kar je bilo le kakor koli mogoče, s tem pa seveda riskiral svojo glavo.

L. 1928 je Tensundern postal vikar v Hoevel-St. Pancratius, l. 1938 pa župnik pri znani nemški božji poti v Recklinghausnu-Liebfrauen, kjer je ostal 30 let, to je vse do svoje upokojitve. Kot upokojenec se je podal k ljubljanskemu nadškofu in ga prosil, da bi mu dal kakšno "nižjo" službo, da bi tako vsaj nekoliko zadostoval za krivice, katere je moral slovenski narod med zadnjo svetovno vojno pretrpeti od nacizma. O sebi je rad rekel: "Po krvi sem Nemec, po srcu pa Slovenec." Svoja pisma slovenskim prijateljem in znanecem je zaključeval z vzklikom: "Bog živi Slovence!"

Prihodnjo nedeljo, 13. avgusta t.l., bi ta dobri nemški duhovnik, naš veliki prijatelj, praznoval biserno sv. mašo, toda Bog ga je nenadno poklical k Sebi, da bo opravil pri Njem to sv. daritev. S tem mu je pripravil gotovo svoje najlepše večno plačilo.

Njegov hvaležni slovenski dolžnik

Iz naših vrst

Toronto, Ont. — Prejel sem Vaše prijazno obvestilo, da mi bo potekla naročnina, katere nisem mogel preje obnoviti, ker sem z doma.

Z Ameriško Domovino sem vsestransko zadovoljen. S priloženim čekom obnavljam naroč-

nino za eno leto in prilagam dva dolarja za tiskovni sklad. Želim Vam veliko uspeha in Vas prav lepo pozdravljam!

Jože Francelj

Cleveland, O. — Spoštovano uredništvo! Hvala za opomin, ker res rada pozabim. Ameriška Domovina se mi je v teku mnogih let tako priljubila, da res ne bi mogla biti več brez nje. Vedno jo težko pričakujem in prav vso preberem od začetka do konca. Kako dolgo jo bom še mogla brati, sam Bog ve, ker sem zelo opešala. Pa mi ljudje pravijo, da še dobro izgledam, čeprav bom 14. avgusta dopolnila 85 let.

Res, verjemite mi, nič kaj dobro se ne počutim, mislim, da zato, ker je bilo celo moje življenje težko. Moj mož je bil 35 let bolan, bilo nas je pa sedem v družini in sem morala sama skrbeti za vse. Sedaj večkrat premišlujem, kako sem zmogla. Če bi hotela moje življenje opisati, bi bila res dolga zgodba.

Posiljam naročnino za eno leto in darujem en dolar za list. Sprejmite vsi moj srčen pozdrav!

Mary Rogell

Vesti iz Slovenije

Jugoslovanska pristanišča zaostajajo

Znani reški strokovnjak prof. dr. inž. Boris Prekrič meni, da so glavni razlogi za nenehno zaostajanje jadranskih pristanišč za svetovnimi v glavnem v tem, ker ne gredo v korak s tehničnimi in tehnološkimi dosežki ostalih pomorskih držav v svetu. Kljub velikemu ugledu se številne naše luke še niso uspelo hitro in učinkovito vključiti v mednarodni blagovni promet, medtem ko so glede prometa s kontejnerji še v povojih. Posledice tako neugodnega položaja se že kažejo; promet vseh jugoslovanskih luk se giblje med 16 in 18 milijoni ton letno. (Tržaška luka ustvarja promet 40 milijonov ton, Antwerpen 75 milijonov ton, Le Havre 65 milijonov ton, Marseille 90 milijonov ton, Rotterdam pa celo 250.)

Ko je opozoril na neorganiziran razvoj naših luk in na to, da nimamo dolgoročne razvojne politike, je predstavnik reškega podjetja "Luka" prof. dr. inž. Boris Prekrič menil, da so v vse težjem položaju v veliki meri tudi zato, ker še vedno niso našle ustreznega sloga dela, niti niso bile sposobne ravnati z orjaškimi ladjami, katerih nosilnost presega pol milijona ton. Razen tega je vsakdanji promet naših luk v marsičem oviran zaradi pogoste zaprtosti, neustreznega organiziranja luškega servisa na ravni svetovnih luk, kot tudi zaradi neuglašene nastopne na mednarodnem transportnem tržišču. Iz takšnega položaja izhaja zelo nizka sposobnost akumulacije in reprodukcije, ki je od 10,5 odstotkov v letu 1968 padla na komaj 1,5 do 3 odstotke med leti 1968 in 1970.

Reški strokovnjak trdi, da bi se lahko v takšnem položaju koristila inozemska konkurenca, ki si že zdaj prizadeva, da bi priregnila blago, ga si sicer dobivajo naše luke, poroča Tanjug.

Največja blagovna hiša

Slovensko veletrgovsko podjetje Mercator je skupno s podjetjem Lesnina zgradilo v največjem Beogradu največjo in najmodernejšo blagovno hišo z 8.000 kvadratnih metrov površine. Stoji v samem poslovnem središču Novega Beograda in je pokazalo že v prvih dveh tednih, da bo uspešno in donosno. V njej je mogoče kupiti vse vrste blaga in potrebščin. Samopostrežni del trgovine je odprto noč in dan. V prostorih sta tudi podružnica Ljubljanske banke in Kompassa.

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

13. slovenski dan v Kanadi

Ko se poletje približuje svojemu vrhuncu, tedaj se zberejo Slovenci iz Velikega Toronta in iz mnogih krajev naokoli na slovenskem letovišču, da praznujejo svoj narodni praznik — Slovenski dan.

13. slovenski dan je že odšel v zgodovino; uspeh je bil lep, v zadovoljstvo udeležencev in prirediteljev. V nedeljo, 30. julija, je bil krasen poletni dan. Od časa do časa so oblaki zagnili sonca, da je bila njegova toplota bolj znosna. Na slovenskem letovišču je že od jutraj vladalo slavnostno razpoloženje. Iz obrazov je sijalo in v zraku je valovalo nekaj slovesnega.

Dober Slovenec je od nekdaj začenjal dan, potovanje, velike podvige in tudi svoja praznovanja z Bogom. Kmalu po enajstih uri so se začeli ljudje iz vseh kotov letovišča pomikati proti kapelici Matere božje. Med potovanjem so se postavljali ob mali umetniški galeriji, ki jo je v letoviški lopi pripravil slikar Božo Kramolc. Ljudje so segali tudi po knjigah, ki jih je poleg galerije slik razstavila Slovenska pisarna. Med najnovejšo emigrantsko literaturo so bili zastopani mojstri slovenske besedne umetnosti, kot Tine Debeljak, Ruda Jurčec, Karel Mauser, Ludvik Puš, Filip Zakelj, Ljotje Ilija, Jakob Kolarič in drugi. Izrazi slovenske kulture v umetniški sliki in v pisani besedi so zrastle v širokem svetu in so v čast slovenski kulturi in doprinosi novi domovini.

Ob 11.30 je za žive in mrtve Slovence daroval sv. mašo župnik g. J. Kopač, C.M. On je imel tudi dnevu primeren verski nagovor. Kako lep pogled je bil na zbrano množico, ki je klečala pred svojim Bogom, ki je kot daritvena žrtev na oltarju združeval vse Slovence raztresene po širnem svetu z onimi v Sloveniji in z onimi v onostranstvu.

Po maši je sledil prvi oddih in prigrizek. Pečenje z raznja je vabilo, slovenska potica je klicala. Okrepčila potrebni, kako se ne bi odzvali!

Naglo se je približala druga ura popoldne. Od zbornega prostora, to je naš stadion, so došle koračnice in vabile ljudi, ki so zasedali pobočja. Tribuno so zasedli častni gostje, predstavniki oblasti in društvenega življenja. Pred mikrofonom je stopil g. O. Mauser, predsednik društva Slovencev Baraga in začel popoldanski program. V vodnem nagovoru je povedal, da je 13. slovenski dan posvečen "slovenski kulturi in pluralistični družbi". Narodnostne skupine v Kanadi postajajo iz leta v leto bolj važen in upoštevan činitelj in nastajajoči kanadski kulturi.

Po uvodnem nagovoru je g. O. Mauser predstavil častne goste: predsednika zvezne vlade je zastopal član zveznega parlamenta Mr. Bruce Beer; slovensko

duhovščino župnik g. Janez Kopač, C.M., in misijonar iz Slovenije g. Zdravko Pogorelec; torontskega župana je zastopal alderman Wm. Boitchuk in član izvršnega sveta Anthony E. O'Donohue. P. Eng. z ženo; predstavnik časnikaškega stanu je bil znani češki borec za svobodo Lubor Zink. Slovensko društveno življenje pa so predstavljali: g. P. Markeš, predstavnik slovenskega sveta; g. C. Preželj, predsednik Slovenskega doma in Zveze DSPKB; pisatelj g. Karel Mauser, g. Stane Pleško, predsednik Tabora; g. dr. P. Urbanc, član NO; g. Anton Seničar, podpredsednik H.P.S.Z.; g. Jože Mihevc, ravnatelj H.P. J. E. Kreka ter predsednik letoviškega odbora g. Štefan Serec.

Slovenski dan in njegova udeležence so pozdravili: Mr. Bruce Beer, ki je prebral pozdravno pismo predsednika vlade Mr. P. E. Trudeau-ja; Mr. Wm. Boitchuk je prinesel pozdrave torontskega župana, Lubor Zink je pozival ljudi na čuječnost pred tendencami totalitarizma. Pozdravno pismo je tudi poslal predsednik pokrajinske vlade za Ontario Mr. Wm. G. Davis. Zadnji pozdrav pa je v indijanskem jeziku izrekel Mr. James Skye.

Ko je utihnila pozdravna beseda, je Slovenski dan pozdravila slovenska pesem, ki so jo zapeli pevci iz zborov Vrba in Majolika pod vodstvom g. Ig. Križmana. Pesmi je sledil govor, ki ga je imel prof. dr. Viktor Antolin. Govoril je o slovenski kulturi in pluralistični družbi. Po govoru so nastopili mladi plešalci folklorne skupine "Biser" pod vodstvom ge. N. Škulj. Največjo pozornost pa so zbudili Indijanci v svojih oblekah, ki so nastopili pod vodstvom Mr. James Skye. Skupina je prišla iz rezervacije "Six Nations". Zaplesali so precej plesov, ki jih izvajajo ob najrazličnejših prilikah v svoji rezervaciji. Njih voditelj je povedal tudi nekaj o delu in življenju teh prvotnih prebivalcev Kanade.

Nadaljno skupino je pripeljal pred mikrofona gđ. Marija Babič. Ob spremljavi harmonike so dekleta zapela nekaj slovenskih narodnih. Njihovo petje je zbudilo prijetno razpoloženje.

S telovadbo je tudi letos, kakor že vsa leta, nastopila STZ. Mladinke so izvajale vaje na bradlji in pa simbolično vajo. Za zaključek pa je ponovno nastopila folklorna skupina "Biser" in tako s svojim nastopom pripeljal lep pušljec 13. slovenskega dnevu. V tej skupini je plesalo osem parov fantov in deklet v narodnih nošah. Svežina mladosti se jim je brala na obrazih in v njihovem nastopu.

Več kot dveurni program je bil bogata vsebina 13. slovenskega dne. Izvedba je delala čast prirediteljem in slovenskemu imenu. Bog daj, da bi čez leto dni mogel poročati o podobnem, če ne še večjem uspehu 14. slovenskega dne.

Por.

Iz župnije Brezmadežne v New Torontu

Župnija Brezmadežne v Novem Torontu je bila zadnje tedne predvsem v znamenju slovesov. Ko so župljani zvedeli, da bo sestra Antida Tavčar odšla v Slovenijo za ravnateljico novink, so začeli prihajati k njej po slovo. Ravnatelj slovenske šole g. Franc Cerar se je s svojim učiteljskim osebjem poslovil od nje kar na domu, ker so bile že počitnice. Učila je namreč skozi pet let v slovenski šoli prvi razred. Poleg tega je pripravljala otroke na prvo obhajilo in na sv. birmo. Otroci so jo zelo radi imeli. Kakšnega uradnega, organiziranga slovesa ni marala. Skromna, kakor je bila, je hotela oditi skromno. Vendar se je od nje zasebno poslovilo toliko ljudi, da ni treba naglašati, kako radi so jo imeli. Ko je prišel dan slovesa, 5. julij, so jo župljani zjutraj po sv. maši še vedno iskali in se od nje poslovljali. Na letališče so jo spremljali: g. župnik J. Kopač, C.M., novomašnik g. Matija Balazic, g. bogoslovec Mirko Skufca, sestra Veronika Saksida in g. Blaž Potočnik kot zastopnik župljanov. Na letališču je dobila takoj več župljanov, ki so se na istem letalu vozili na obisk v domovino.

Slovo od nje je bilo nekoliko težko, saj se je v petih letih vsem župljanom priljubila, zlasti še otrokom. Nekateri so vsi žalostni izjavljali, da ne bodo več hodili v slovensko šolo, ko ne bo več učila sestra Antida. In res je nastala po njenem odhodu v župniji praznina in župljani že težko čakajo nove sestre, ki bo to praznino napolnila.

Se huje nas je zadelo slovo od ge. Franciške Ulčar, ki je umrla v ponedeljek, 10. julija. V začetku junija je odšla v bolnišnico, kjer so ugotovili raka in povedali možu Stankotu, da so ji dnevi tuzemskega življenja šte. Svojo bolezen je prenašala vdano in vedro v luči vere in krščanske upanja. V pogrebni nem zavodu je imela toliko molitve in pri pogrebnih maši v sredo, 12. julija, toliko udeležencev, da se je že na zunaj pokazalo, kako so jo Slovenci v Torontu spoštovali. V župniji zapuška moža Stankota in pet otrok ter sestro Micko, poročeno Jereb. Izrekamo jim iskreno sožalje, blagi ženi ge. Franciški Ulčar naj bo pa Bog prebogato plačilo za vse dobro, ki ga je storila na zemlji.

Misijonar g. Zdravko Pogorelec, ki je nameraval priti na novo mašo g. Balazica, ni mogel priti, ker mu je ravno tedaj umirala mati in nato proti koncu junija umrla. Imela je zelo lep pogreb v župniji Struge, katerega se je udeležila tudi naša župljanka ga. Tončka Kastelic. G. Zdravko Pogorelec je prišel nato v Toronto 8. julija, da obišče svoje sorate in sorodnike. Najprej je šel za nekaj dni rta Slovensko letovišče malo na odh. Sicer se pa drži v župnišču župnije Brezmadežne.

KRŠČENI SO BILI: Martin Bogovič, sinček Maksa in Ane r. Strojnik, Clemen Frankovič, sinček Franca in Ane r. Spahić, Marko Kozar, sinček Marjana in Marte r. Hožjan, Tony Kofol, sinček Antona in Marije r. Kranjec, Stefan Mihael Ponikvar, sinček Alojzija in Majde r. Ulčar, Kristina Žižek, hčerka Stefana in Marije r. Serec, Mašon Lavs, sinček Avgusta in Olge r. Krochak, Michael Alexander Medved, sinček Darkota in Marije r. Krošelj, David Štefan

Gorjup, sinček Štefana in Majde r. Paznar, Brigitta in Michelle Glac, hčerki (drožki) Slavkova in Zofke r. Grah, Andreja Franciška Germovšek, hčerka Alojzija in Alojzije r. Štepec. POROČILA STA SE Guglielmo Federico Pistor in Marija Božnar. Bilo srečno!

B. B.

Ontario je mislil na lastno zastopstvo v Washingtonu

TORONTO, Ont. — Ontarijska krajevna vlada je opustila misel na lastno, posebno zastopstvo v Washingtonu. Sporazumela se je z zunanjim ministrstvom v Ottawi, da bo v okviru kanadskega poslaštva v ZDA vzpostavila posebno svoje zastopstvo, ki pa bo del poslaštva.

Razgovori o zastopstvu Ontaria v Washingtonu z zunanjim ministrstvom v Ottawi so tekli več mesecev. Ontario je končno svojo zamisel opustil, ko ga je zunanje ministrstvo prepričalo, da bi to lahko privedlo do težav zvezne vlade. Če bi namreč Ontario ustvaril svoje posebno zastopstvo v Washingtonu, bi mu lahko sledile v tem tudi druge pokrajine, predvsem Quebec.

Nezdravstveno osebje v Toronto Western bolnišnici še štrajka

TORONTO, Ont. — Nestrokovno osebje Toronto Western bolnišnice je začelo štrajk še pred sredo julija, pa v njem še vedno vztraja. Štrajkujoči pike-tirajo vhode in pri tem je prišlo pretekli teden do nekaj izgredov ter je policija 6 pikevot prišla. Razgovori o končanju štrajka so običali, pa stiki vendar niso pretrgani. Bolnišnica je 350 štrajkujočih odpustila in je na stališču, da morajo znova zaprositi za delo kot vsi drugi.

Društvo Slovencev v Sudbury vabi

SUDBURY, Ont. — Društvo Slovencev Sudbury vabi vse slovenske rojake in rojakinje na posebno slovesno proslavo "Bla-goslovitev križa" na svojem letovišču v nedeljo, 20. avgusta 1972.

Ob 11. dopoldne bo sv. maša, ki jo bo daroval preč. g. J. Kopač iz Toronta. Sledilo bo kosilo, ob dveh popoldne pa bo nastopila folklorna skupina iz Toronta. Nato bodo zaplesali še naši najmlajši, na kar bomo vsi imeli vrtno veselico. Igrali nam bodo "Veseli Končanovi fantje".

Letovišče je ob lepem bistrem jezeru. Kdor se rad koplje in plava, naj ne pozabi doma kopalne obleke.

Tisti, ki pridete iz Toronta, se peljite po cesti HIGH 69 S in se pri prvi prometni luči obrnite na levo na Long Lake Rd. Od tam se držite leve glavne ceste in pazite na napis "Slovensko letovišče", ki bo ob vsakem večjem križišču, da nas boste lažje našli.

T. Pregelj, preds.

Poslanica predsednika kanadske vlade

I am pleased and appreciative that my Parliamentary Col-league Mr. Bruce Beer has accepted to represent me at the Slovenian Day in Canada celebrations to be held on July 30 at the Slovenian Summer Camp. Canada, as a multicultural society, is enriched by the contributions of all those who — whatever their country of origin — have made this their new land. It gives me considerable pleasure today, to acknowledge the rich contribution of Sloven-

ian cultural expression to the Canadian fabric.

To all those taking part in Slovenian Day in Canada, greetings and my very best wishes for a successful day.

Pierre Elliott Trudeau
Ottawa, July 19, 1972.

Še en glas z Zahoda

LETHBRIDGE, Alta. — Ko čitam Ameriško Domovino, sem vesel, ker mi prinaša novice, ki bi jih sicer ne izvedel, včasih niti domačih ne. Ko sem zadnjič bral "Odmeve s prerije", je bilo veliko branja, pa samo vesele stvari.

Da so dočakali v Lethbridgeu trije Abrahama in ga praznovali kar dva dni, to je res nekaj posebnega. Kaj takega se ne sliši vsak dan! Jaz želim vsem vse dobro, čestitam in voščim, da bi čakali še Izaka.

Moje čestitke tudi mladim, ki so končali visoke in srednje šole! Kdo bi ne bil vesel teh naših mladih ljudi!

K nam je prišel na obisk iz Toronta prof. Abmrožič. Obiskal je svoj znane, predvsem tiste, ki ga je nekdaj učil telovadbo, ko sta bila še skupaj v taborišču. Lepo je to in obiska smo bili vsi veseli.

Po dveh mesecih in pol boleznih se ne morem posebno pohvaliti. Vsekakor se vsem, ki so me obiskali in mi pisali, iz srca zahvaljujem za prijazno pozornost. Bog povrni!

Hvala za obisk tudi g. Turku iz Toronta, ki se je pravkar oglašil pri meni.

Sprehajam se po parkih med samimi rožicami.

Vsem znancem, pa tudi vsem čitateljem AD priskrbe pozdrave.

Jože Dimnik st.

Zajamčen letni dohodek je bil priporočen

OTTAWA. — Študijska skupina, ki je po naročilu zvezne vlade proučevala položaj revnih v zvezi z gradnjo domov, je priporočila zajamčen letni dohodek v svojem poročilu Central Mortgage and Housing Corporation, ki pa ni bilo objavljeno do preteklega tedna, četudi je bilo predloženo že v aprilu.

Novice iz Montreala

V poletnih mesecih se težišče župnijskega življenja prenese na letovišče. Tako je v Torontu in tudi v Montrealu.

V nedeljo, dne 25. junija 1972, je bila na pristavi ponovitev nove maše našega letošnjega novomašnika g. Matije Balazica.

Hvala Bogu, vreme se nam je kar nasmehnilo, čeprav je v soboto ves dan skoraj deževalo. Obisk je bil zelo dober. Premurci še posebej radi gredo na novo mašo svojega sorojaka. V lopi, kjer je nova maša bila, je bilo vse prav čedno okrašeno z zelenjem in cvetjem. Obe sestri in druge sodelavke so vso soboto pridno krasile. Moški so pa postavili slavolok pri vhodu na pristavo.

Za to slovesnost nam je zbolel naš organist in tako so pevci bili v nemali zadregi. Pa dobra volja in pogum pevcev sta nas rešila iz stiske. Še moški glasovi so to pot pridno pomagali peti. Upajmo, da ne zadnjikrat!

G. novomašnik nam je po evangeliju sam spregovoril in malo razodel svoje težke preskušnje, da je marsikatero okoli bilo solzno. Materi božji se ima v veliki meri zahvaliti, da je postal duhovnik in misijonar, nam je povedal.

Ob koncu maše je bilo posebno darovanje za novomašnika okoli oltarja. Ljudje so si lahko

sami izbirali spominske podobice. Novomašnik je pa tudi bil vesel, da je dobil nekaj denarja za svoje potrebe.

Popoldne je bil na pristavi piknik. Veliko hrane so kuharice pripravile in je skoraj vse pošlo. Ljudje so bili dobro razpoloženi vse popoldne. Nekateri so se pridno vrteli ob zvokih godbe, drugi pa so si ogledovali nove hiše na pristavi in kramljali s svojimi znanci in prijatelji. Vsa novomašnikova velika družina pa se je zbrala v hišici g. Jožeta Casarja, kamor so bili povabljeni tudi župnik in obe sestri. Proti večeru, ko je začelo deževati, so se ljudje šele razšli na domove.

S 1. julijem je župnijska pristava šele prav oživela. V počitniškem domu je sedaj središče. 25 otrok je prišlo za ves mesec julij na počitnice. 7 študentov in študentk pazi nanje. Vodja vsega je g. Rudi Seliškar, ki ima polne roke dela v domu. Zvezna vlada v Ottawi je s svojo podporo pripomogla, da je prišlo do uresničitve tega počitniškega načrta za naše otroke. Naši visokošolci so pa vse to organizirali. Bilo je treba veliko sej in pisanja, da so vse to dosegli.

Vreme otrokom letos ravno ne gre preveč na roke, vendar so na splošno kar veseli in dobre volje. Tu pa tam tudi potočijo kakšno solzo, zlasti ko je treba spet vzeti slovo od ata in mame, ki jih prideta obiskat ob nedeljah.

Nekaj otrok pa ima na skrbi sestra Sholastika, ki je tudi v počitniškem domu in pomaga kuharicam s svojimi nasveti.

Da je počitniški dom dobro razbljen, pa še oddajamo v našem sobe, ki so namenjene družinam. So družine, ki si ne morejo postaviti na pristavi lastnega šotora ali hišice, in bi vseeno rade prebile nekaj dni na svežem zraku. Zakaj jim ne bi šli na roke, ako se to da narediti?

1. julija je bila poroka, ki je tudi prinesla v župnijo veliko razgibanosti. Poročila sta se g. Jožef Kustec in Antonija Horvat. Ženi in nevesta sta oba iz zelo poznanih družin v Montrealu. Na svatbo so prišli celo gostje iz Toronta in drugih krajev Ontaria. V župnijski dvorani so se svatje do zgodnjega jutra zabavali ob dobri muziki in v prijetni družbi. Bog naj blagoslovja oba novoporočenca na njuni življenjski poti, je želja nas vseh.

V poletnih mesecih imamo tudi veliko obiskov. Družine se med seboj obiskujejo. Sorodniki od drugod prihajajo na obisk k svojem v Montreal. Na župniji nas je počastil z obiskom g. Blaž Potočnik iz Toronta s svojima dvema hčerkama. Bogoslovec Mirko Skufca je prišel na obisk skupno z novomašnikom in tu prebil nekaj dni, da si je ogledal znane quebeške božje poti in zanimivosti Montreala.

Nesreče tudi ne počivajo. Z avtom se je ponesrečil g. Štefan Bovornjak. Hvala Bogu, da ni bilo kaj hujšega. Nekaj dni je bil v bolnici samo. Enaka nesreča je zadela družino Štefana Horvata iz Lavala, ko se je vračal iz pristave domov. Tudi oni so k sreči odnesli le manjše poškodbe. Večjo je odnesel avto. Želimo jim, da bi čimprej okrevali.

Tako teče življenje pri nas. B. B.

DELO DOBIJO

(134)

M. Laird bo ostal v vladi le do 20. januarja 1973

ST. LOUIS, Mo. — Obrambni tajnik Melvin Laird je v razgovoru s časnikarji tu dejal, da bo ostal v vladi samo do konca sedanjega Nixonove predsedniške dobe. Potem se bo vključil v privatno gospodarstvo in skušal izboljšati svoj gospodarski položaj, kasneje pa se utegne vrniti v politiko. Laird je bil kot znano pred prevzemom obrambnega tajništva kongresnik.

Ko so ga vprašali, kdo misli, da bo njegov naslednik, je navedel guv. N. A. Rockefellerja, Johna Connallyja in svojega sedanjega namestnika Kennetha Rusha. Vse to bi veljalo seveda za slučaj, če bi bil predsednik Nixon ponovno izvoljen, o čemer M. Laird ne dvomi.

MALI OGLASI

Hiša naprodaj

Dobra 4-družinska, z alumi-nijem obita hiša, vsako stanovanje po 5 sob, velik lot, je naprodaj v fari sv. Vida, na 7023 St. Clair Ave. Kličite 391-8572 (154)

HIŠE NAPRODAJ

Nova zidana 2-družinska, 6-6, 1 in pol kopalnice, dvojna priključena garaža, predeljena klet, v fari sv. Kristine. 2-družinska, 4 spodaj, 3 zgoraj, \$23.900, dober dohodek, Euclid E. 200 St. okolica. Imamo veliko izbiri hiš v Euclidu, novih in rabljenih, po cenah v 20-tih in 30-tih. Za pojasnila kličite:

UPSON REALTY

499 E. 260 St. RE 1-1070 (154)

Lastnik prodaja

bungalov z dvema spalnicama, od E. 185 St., vse na novo dekorirano, airconditioner, lepe preproge, garaža. \$21.000. Kličite 871-6124 (153)

V najem

Odda se štiri čiste sobe, kuhinja in kopalnica na Bonna Ave. Kličite 361-5565 (151)

Naprodaj

Blizu Holmes Ave., cerkve in šole Marije Vnebovzete, lepa cesta, hiša za 2 družini, moderna, 6 sob spodaj, pet sob goraj, dober, dohodek, garaža, krasno dvorišče. Se lahko takoj vselite. Ugodna cena. Se kupi opremljeno ali ne. Za več informacije kličite

KNIFIC REALTY

820 E. 185 St. 481-9980

Iščemo fanta

Iščemo fanta, ki igra trobento, in enega, ki igra bariton ali bas. Tel.: 881-0584 ali 881-9224.

V najem

Lepo 6-sobno stanovanje, vse sobe velike, se odda na 1081 E. 71 St. Vprašajte za Mrs. McCrady, apt. št. 1 zadaj, ali kličite 843-8033. (174)

Hiša naprodaj

Čista hiša, 3 nadstropja, 3 spalnice, nove preproge vseskozi, družinska soba in rekreacijska soba, garaža za 2 kare. GEORGE KNAUS Real Estate 481-9300 (154)

V najem

Enodružinska hiša, 5 sob in kopalnica v fari sv. Vida. \$80 mesečno. Kličite 321-9317 ali 321-3204. (134)

ZAHVALA OB TEŽKI IZGUBI

Ob prezgodnji smrti tako drage nam žene in matere Franciške Ulčar nam je v veliko tolažbo, da se je toliko Slovencev udeležilo molitev za pokojno v pogrebnem zavodu in pogrebne maše ter pogreba. Za vse izraze sožitja, za molitve, za rože in za darove za maše in za tako lepo igranje in petje pri pogrebnih maši ter g. župniku Kopaču za tolažilne besede v pogrebnem zavodu in v cerkvi se toplo zahvaljujemo. Toliko sožitja od tako velikega številca Slovencev ob boleči izgubi tako dobre žene in matere nismo pričakovali. V besedah se naša hvaležnost ne da izraziti; ohranili jo bomo v srcih in prosili Boga, naj vam vsem to dobroto povrne.

Hvaležna družina Stanko Ulčar, Toronto

IVAN PREGELJ:

Magister Anton

ZGODOVINSKI ROMAN

"Kaj mi hočeš?" je vzkliknil v bridki slutnji, da mu grozi nevarnost.

"Pogovoriti se hočem s teboj," je menil mirno Jurij. "Vprašal te bom, ali mi še ne boš dal miru in me gonil, kakor da sem te okradel?"

"Saj si me! Pavleta mi vrni. Pogubil si ga," je odvrnil trdno magister.

"Zdrav je in živ, kakor si sam videl," je dejal Jurij, "ne obdolžuj me po krivem. To pa je, da mi ga novi menihi ne bodo več blaznili ne proti mojim ne proti meni. Moj je, pravico imam učiti ga, kakor verujem sam."

"Kaj, kakor ti veruješ?" se je hripavo oglašil magister. "Če je to vera v Boga, lovač, ki zavajaš neumna dekleta..."

"Ne sodi, da ne boš sojen!" je vzkliknil Jurij besno, a se zopet nekam umiril in dejal resno, strogo.

"Pojdi svojo pot in pusti meni mojo!"

"Pojdem, a s Pavletom," je dejal magister slovesno.

"Pavle pojde z menoj. Z menoj proti tebi in tvojim," je odrezal Jurij.

"Pa kam?" je vprašal magister.

"Ne ugameš?" je rekel tedaj žalostno Jurij. "Evangeljskim ga vedem za močnega bojovnika. Ali ga morda ne smem?"

"Odpadnika ga hočeš narediti?" je zavpil magister ves iz sebe.

"Tako bo z njim, kakor bo volil sam," se je nekam popravi Stradiot po svoji prvi, morda preodločni izpovedi, da vede Pavleta evangeljskim.

"Satan, ubijaš!" je vzkliknil magister in se spozabil. Vrgel je Juriju dlani ob vrat, stisnil in davil ves iz sebe. Zdajci pa so mu dlani odnehale. Jurij se je opotekel vstran in se zasmejal suhotno. Magister je začutil nekaj nepoznano bridkega v prsih; začel se je loviti ob hiši sprico trenutne slabosti, ki ga je obšla. Zastokal je trudno, presenečeno. "Jezus, ali je to moje zadnje?" mu je šlo skozi misli. Trenutek pozneje ni vedel nič več...

V.

KAKO JE MAGISTER MOLIL. Stirinajsto nedeljo po binkoštih je bilo. Med vernimi ljudmi, ki so šli k najbolj zgodnji maši v preprosto cerkvico padovanskega šolarskega okraja, je bilo videti tudi slokega in strašno bledega človeka. Hodil je počasi, oprijemal se zidov in se opiral ob vogalih. Če je moral preko ulice, je nevarno omahoval. Kljub slabosti njegovo obličje ni bilo videti žalostno ali

grdo, kakor je pri pijanem človeku. Bil očitno strašno trezen, a tudi hudo bolan, zakaj oči so mu sijale mrzlično, a vedro kot mučeniku. Tako je dospel v cerkev, pokleknil, molil, se dvignil in iskal spovednice. Ko se je bil spovedal, je stopil pred oltar in čakal obhajila, zatopivši se v molitev in pobožno branje. A venomer je bral samo z enega lista, prebral in začel zopet od kraja, kakor da bere prvokrat in iz čudnega razodetja in ne ume. Bile so evangeljske besede po apostolu Matevžu o božji previdnosti.

"Zato Vam pravim: Ne bodite v skrbeh za svoje življenje, kaj boste jedli, tudi ne za svoje telo, kaj boste oblekli..."

"Kdo izmed vas pa more s svojo skrbjo dodati svoji postavi en komolec?..."

"Iščite najprej božjega kraljestva in njegove pravice, in vse drugo se vam bo navrglo..."

Pobožni bralec je utonil ob svetem besedilu in prečuden videnju in se v nemal v gorečnosti, da je moral hlipati za zrakom, ko ga je ganotje dušilo.

"O kako si resničen, Gospod," je občutil. "Niti komolca ne more pridejati človek svoji dolgoti brez Tebe!"

In potem je molil:

"Gospod, kako naj se Ti zahvalim, da si mi bil varuh, kakor si v evangeliju povedal? Gospod, kako naj se obtožim, če sem še maloveren in imam človeške skrbi? Gospod, ne odkloni moje zahvale, ki si mi življenje ote. Gospod, ne štej mi v greh, ko Te prosim, da me vodi še naprej in mi pomagaj! Verujem Vate in bom verjel do konca!"

Tako je molil blede človek in se zibal, stežka se vzdružoč na kolenih, da ne bi omahnil; sosedni molilci so nemirno pogledovali po njem, ali se ne bo zdaj pa zdaj zgrudil. Ni se zgrudil. S pobožnim duhom je premogel telesno slabost, z veseljem se krepil, ki mu ga je dala molitev...

Bil pa je bolni človek magister Anton.

Tisto noč, ko je bil našel Pavleta in je nato odvedel Stradiot njega samega iz umazane krčme na ulico, je bil legel na mrtvaško posteljo, iz katere je vstal stoprav to jutro. Ko je bil tisti večer segel Stradiotu z dlanmi

okoli vratu in se spozabil v sveti ogorčenosti, da je duhovni človek, ga je Jurij morda nagonsko se braneč sunil z nožem v prsa. Rana je bila huda. Šla je magistru ob življenju prav blizu srčne žile. Kot je ugotovil ranar, ki je magistra obvezal, ko so ga zjutraj pobrali nezvestnega, je bil udarec z nožem le slučajno izgrešil pot v srce. V magistru obleki nad srcem so našli drobno knjigo, ob kateri je bilo spolnilo orožje rahlo v stran. Ko so to magistru pozneje povedali in mu pokazali na knjigi sledove orožja, se je od čudne presenečenosti za trenutek onesvestil. Prav Stradiotova luteranska knjiga, Trubarjev slovenski katekizem, mu je bila otela življenje...

Od dne do dne se je okrevaljoči magister poslej vse bolj jasno zavedal, da ga očitno varuje in vodi Bog. To binkoštno nedeljo, ko se je mogel prvokrat dvigniti iz postelje, se je prišel zahvaljevat v cerkev za čudežno rešitev.

V molitvi se je potolažil pa še drugače: zaupno se je ohrabril za nove težave in nadloge. Vzrastle so mu bile z dolgo boleznijo, ki mu je bila vzela skoraj vsa denarna sredstva. Zato pa je bral vedno zopet in vedno bolj verno po Mateju Gospodovo tolažbo, naj ne skrbi, kaj bo jedel in s čim se bo oblačil, naj ptice pod nebo pogleda, ki ne sejejo in ne žanjejo in ne spravljajo v svoje žitnice, pa ih Oče nebeski redi...

Potolažen je vstal iz cerkve. Ko je šel proti domu, je čutil, da je za spoznanje manj šibek, kakor prej; postal je ves veder in je verjel.

"Te prazne skrbi zadnjih dnov, kako se bom prebil naprej! Saj niti čudeža božjega treba ni! Mar so vsi dobri ljudje izu-

mrli in osiroteli vsi pobožni samostani, kjer na vratih trudnim potnikom kruha delijo? Pa kaj neki bi mislil na berovnja! Ne bom prosjačil! Kadar me še to malo slabosti mine, mar ne znam delati? Znam tkati, kovati in učiti. Poganjač sem bil, krovcem sem služil in ranarju. Pojdem, najdem dela, takega ali takega!"

Tako je premislil in se za trenutek zatopil v spomine na svoje mlade izkušnje, na svoja pota iz Stanela po svetu, in se osvestil celo čudnega gesla, ki si ga je bil izbral za življensko pot. "V dve smeri, kakor petelin", si je poklical tudi sedaj v misel, "z očesom proti nebu in z očesom, uprtim v zemljo!"

Zdajci je verjel trdno in zaupno: "V nebo, a v zemljo tudi!"

je dejal, "in če tudi je navidez proti božji besedi v današnjem evangeliju; v zemljo tudi! Zakaj pa mi je Bog dal prijatelje, da bi jih ne klical na pomoč, ko je treba! In treba je! Nesrečni delati? Znam tkati, kovati in Bogve, kam ga je že spravil. Na Nemško, med odpadnike, med nezveste. Kar nič več časa ni, da se še oščajam in ne grem na pot."

Zopet so se mu razgrnile v vsej strahoti vse ovire na poti. A je zopet skušal trdno verjeti in zaupati v Boga...

"Pridem," se je kakor rotli sam pri sebi, "ker moram priti. Bog me vidi in vodi."

Ko se je vrnil domov, je začel pisati po denarno pomoč. In ko je dopisal, je ugibal, kam naj bi pismo naslovil. Ali škofu Vr-

banu na Dunaj ali gospodu v "V Stanjel je bliže," je zaključil...

ZANIMANJE ZA SAH — Tekma za svetovno prvenstvo v šahu med R. Fischerjem in B. Spasskym v Rejkjaviku na Islandiji je povečala zanimanje za to igro. Na sliki vidimo skupinsko igranje šaha na morskem obrežju Rio de Janeira v Braziliji.

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St. 431-2088
17010 Lake Shore Blvd. 531-6300

GRDINOVA TRGOVINA S POHIŠTVOM

15301 Waterloo Road 531-1235

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj posljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA
6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PISITE RAZLOČNO

K S K J

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLISKA JEDNOTA

(K.S.K.J.)

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA KATOLIŠKA PODPORNIA ORGANIZACIJA V AMERIKI

sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu.

- izdaja najmoderneje vrste zavarovalnin za odrasle in za mladino;
- posmrtnine za neomejeno vsoto
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podporo
- članom posodi denar za nakup doma.

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolici izpolnite izresek in pošljite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K.S.K.J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

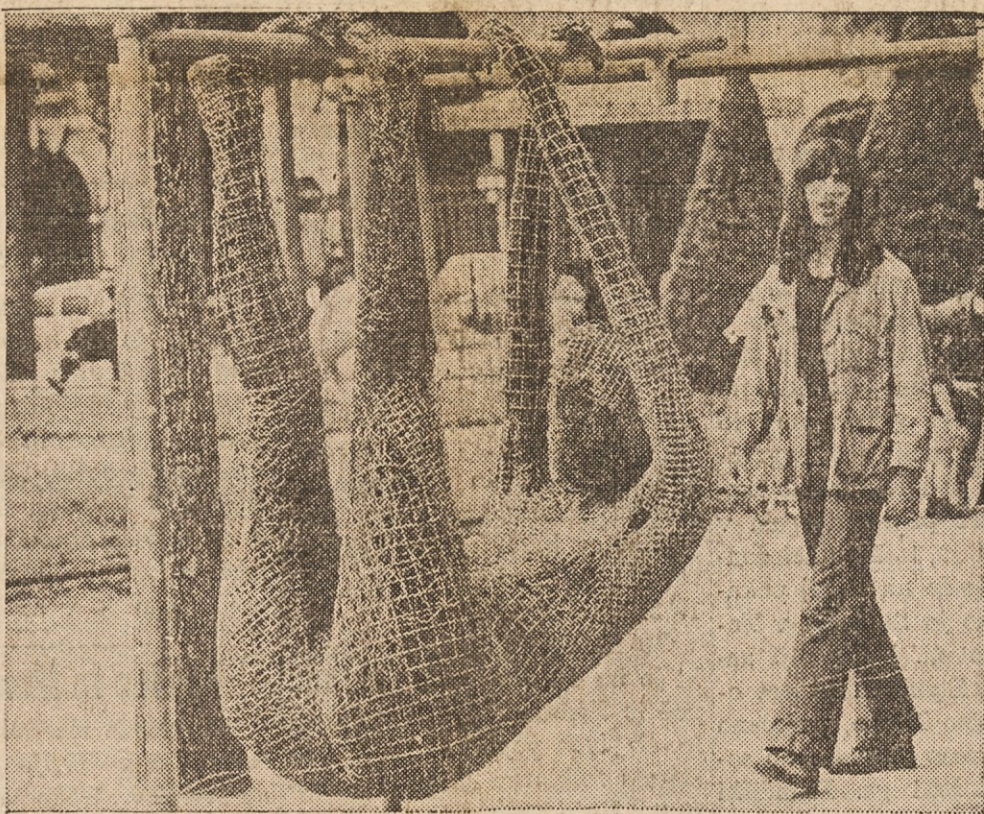
Rad: bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice) v naši okolici.

IME

NASLOV

MESTO

DRŽAVA CODE

NEPRIJETEN POLOŽAJ? — Morda res, če ne bi bila oseba na drogu iz žične mreže. Nenavaden kip je bil "razobešen" na razstavi mladih umetnikov v Parizu.

VSAKO POSTENO DELO JE DOBRO — Letošnje poletje je za zaposlitev šolarjev, posebno visokošolcev in visokošolk težavno. Virginia Fowlkes je dobila posel na letališču Cape Girardeau, Mo., kjer kot "line girl" odreja parkiranje manjših privatnih letal (na levi), pa jemlje tudi naročila za gasolin (na desni).

OD KLASIČNEGA V MODERNO — Alex Richman je pustila klasično igranje in se pognala v "rock" glasbo. Njen prvi album "Salty" je kar lepo uspel.